

தொல்காப்பியம்

இளம்பூரணம்

சிறப்புப் பாயிரம்

வடவேங்கடந் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச்
செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்
நிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்
தறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய
அதங்கோட் டாசாற் கரிறபத் தெரிந்து
மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பி னைந்திர நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே,

எந்நூல் உரைப்பினும் அந்நூற்குப் பாயிரம் உரைத்து
உரைக்க வென்பது மரபு. என்னை? “ஆயிர முகத்தா னகன்ற
தாயினும், பாயிரமில்லது பனுவ லன்றே” என்பவாகலின்.
பாயிரமென்பது புறவுரை. அது நூற்குப் புறவுரையேல்
அதுகேட்டு என்னை பயனெனின், சுற்றுவல்ல கணவற்குக்

இரண்டாவது மொழிமரபு

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், மொழிகளுக்கு வரும் மரபு உணர்த்தினமையின் மொழிமரபு எனப்பட்டது. இதனுள் கூறுகின்றது தனிநின்ற எழுத்திற்கன்றி மொழியிடை [நின்ற] எழுத்திற்கு எனவுணர்க.

34. குற்றிய லிகர நின்றல் வேண்டும்
யாவென் சினைமிசை யுரையசைக் கிளவிக்
காவயின் வருஉ மகர மூர்ந்தே.

இத்தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், சார்பிற்றோத்து எழுத்துக்களிற் குற்றியலிகரத்தில் ஒரு மொழிக் குற்றியலிகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : குற்றியலிகரம் = ஒருமொழிக் குற்றியலிகரம், உரையசைக் கிளவிக்கு-உரையசைச் சொல்லாகிய மியா என் முதற்கு, ஆ வயின் வருஉம்-(சினையாக) அச்சொற்றன்னிடத்து வருகின்ற, யா என் சினைமிசை-யா என் சினைமிசை, மகரம் ஊர்ந்து நின்றல் வேண்டும்-மகர ஒற்றினை ஊர்ந்து நின்றலை வேண்டும் (ஆசிரியன்).

உ-ம், கேண்மியா என வரும். மியா என்னும் சொல் இடம். மகரம் பற்றுக்கோடு. யா என்னும் சினையும் மகரம் போலக் குறுகுதற்கு ஒரு சார்பு. (1)

35. புணரிய நிலையிடைக் குறுகலு முரித்தே
உணரக் கூறின் முன்னர்த் தோன்றும்.

இது, குற்றியலிகரம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்று உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : புணர் இயல் நிலை இடையும்- இருமொழி தம்மிற் புணர்தல் இயன்ற நிலைமைக்கண்ணும், குறுகல் உரித்து- அவ்விசரம் குறுகுதலுடைத்து. உணரக் கூறின்- (ஆண்டை இடத்தினையம் பற்றுக்கோட்டினையும் ஈண்டு) உணரக் கூறப் புகின், முன்னர் தோன்றும்-(அது வேண்டுவதில்லை.) குற்றியலிகரப் புணரியலுள் (அவ்விடனும் பற்றுக்கோடும்) தோன்றும்.

'புணரிய னிலை யிடையும்' என மொழிமாற்றி உரைக்க. முன்னர்த் தோன்றுமாறு: "யகரம் வரும்வழி யிகரங் குறுகும், உகரக்கிளவி துவரத் தோன்றாது' [குற்றியலிகரப் புணரியல்-5] என்பதனுள் அறிக. உகரம் சார்ந்த வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு.

உ-ம்: நாகியாது, வரகியாது, தெள்கியாது, எஃகியாது, கொக்கியாது, குரங்கியாது என வரும். (2)

36. நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழி யீற்றுங் குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே.

இஃது, ஒருமொழிக் குற்றியலுகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : நெட்டெழுத்து இம்பரும்- நெட்டெழுத்தினது பின்னும், தொடர் மொழி ஈற்றும்-தொடர் மொழியது இறுதியினும், குற்றியலுகரம் வல்லாறு ஊர்ந்து (நிற்றல் வேண்டும்)குற்றியலுகரம் வல்லெழுத்து ஆறினையும் ஊர்ந்து நிற்றலை வேண்டும் (ஆசிரியன்).

"தந்து புணர்ந்துரைத்தல்" [மரபு-100] என்னும் தந்திரவுத்தியான், முன்னின்ற -'நிற்றல் வேண்டும்' என்பது ஈண்டும் புணர்க்கப்பட்டது.

உ-ம்: நாகு, வரகு என வரும்.

நெட்டெழுத்திம்பரும் தொடர்மொழியீறும் இடம் வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு. இவ்வாறு இடமும்

பற்றுக்கோடும் கூறவே, மொழிக்கு ஈறாதலும் கூறியவாறா யிற்று. (3)

37. இடைப்படிற் குறுகு மிடனு மாருண்டே
கடப்பா டறிந்த புணரிய லான.

இது, குற்றியலுகரம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : இடைப்படினும் குறுகும் இடன் உண்டு - (அவ்வுகரம்) புணர்மொழி இடைப்படினும் குறுகும் இடமுண்டு, (அதன் இடமும் பற்றுக்கோடும் யாண்டோ பெறுவதெனின்) கடப்பாடு அறிந்த புணரியலான்-அதன் புணர்ச்சிமுறைமை அறியும் குற்றியலுகரப் புணரியலின் கண்ணே.

'இடைப்படினும் குறுகும்' என மொழிமாற்றி உரைக்க. அக்குற்றியலுகரப் புணரியலுள் "வல்லொற்றுத் தொடர் மொழி வல்லெழுத்து வருவழித், தொல்லை யியற்கை நிலையலு முரித்தே" [குற்றியலுகரப் புணரியல்-4] என்பதனுள் வல்லொற்றுத் தொடர்மொழியும் வல்லெழுத்து வருவழியும் இடம். அவ்வல்லொற்றுத் தொடர்மொழியீற்று வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு.

உ-ம்: செக்குக்கணை, சுக்குக்கோடு என வரும்.

'இடன்' என்றதனான், இக்குறுக்கம் சிறுபான்மை என்றுணர்க. [ஆர், ஏ என்பன அசைகள். 'புணரியலான்' என்பது வேற்றுமை மயக்கம். அகரம் சாரியை.] (4)

38. குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
உயிரோடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே.

இஃது, ஒருமொழி ஆய்தம் வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : ஆய்தப் புள்ளி- ஆய்தமாகிய புள்ளி, குறியதன் முன்னர்- குற்றெழுத்தின் முன்னர், உயிரோடு புணர்ந்தவல் ஆறன் மிசைத்து-உயிரோடு புணர்ந்த வல்லெழுத்து ஆறன் மேலது.

உ-ம்: எஃகு, கஃசு என வரும்.

குறியதன் முன்னரும் வல்லெழுத்துமிசையும் இடம். இஃது உயிரன்மையின், இதற்குப் பற்றுக்கோடு என்பதில்லை. கஃந்து என்பதனை மெய்ப்பிறிதாகிய புணர்ச்சி [புணரியல்-7] என்பவாகலின், 'புள்ளி' என்றதனான் ஆய்தத்தை மெய்ப்பாற்படுத்துக் கொள்க. ஈண்டும் உயிரென்றது, மேல் 'ஆய்தத்தொடர் மொழி [குற்றியலுகரப் புணரியல்-1] என்றோதலின் பெரும்பான்மையும் குற்றியலுகரத்தினை, வெஃகாமை முதலிய பிற உயிர் வரவு சிறுபான்மையெனக் கொள்க. (5)

39. ஈறியன் மருங்கினு மிசைமை தோன்றும்.

இஃது, அவ்வாய்தம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : ஈறு இயல் மருங்கினும்- நிலைமொழியீறு வருமொழி முதலொடு புணர்ந்து நடக்கும் இடத்தினும், இசைமை தோன்றும்-ஆய்தஒலி தோன்றும்.

உ-ம்: கஃந்து, முஃடது என வரும். ஈண்டும் இடங்கள் அவை. (6)

40. உருவினு மிசையினு மருகித் தோன்று
மொழிக்குறிப் பெல்லா மெழுத்தி னியலா
ஆய்த மஃகாக் காலை யான.

இஃது, அவ்வொருமொழி ஆய்தத்திற்கு ஓர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : உருவினும்-ஒரு பொருளினது உருவத்தின் கண்ணும், இசையினும்- ஓசையின் கண்ணும், அருகித் தோன்றும்- சிறுபான்மையாய்த் தோன்றும், குறிப்பு மொழியெல்லாம் - குறிப்பு மொழிகளெல்லாம், எழுத்தின் இயலா- ஆய்த எழுத்தானிட்டு எழுதப்பட்டு [ம் எழுத்துப் போல] நடவா. (அஃது எக்காலத்துமோ வெனின், அன்று.) ஆய்தம் அஃகா காலையான-அவ்வாய்தம் தன் அரைமாத்திரை அளபாய்ச் சுருங்கி நில்லாது (அவ்வுருவம் இசையது மிகுதியும் உணர்த்துதற்கு) நீண்ட காலத்து அந்நீட்சிக்கு.

உ-ம்: 'சூர்றென்றது' என்பது உருவு. 'சூர்றென்றது' என்பது இசை. (7)

41. குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்தகுற் றெழுத்தே.

இது, "நீட்டம்வேண்டின்". [நூன்மரபு--6] என்பதற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : குன்று இசை மொழிவயின் நின்று இசை நிறைக்கும்- (அளபெடையோசையாகச் சொல்லா தொழியில்,) குன்றுவதான ஓசையையுடைய அவ்வளபெடை எழுத்தானாய மொழிக்கண்ணே நின்று அவ்வோசையை நிறைக்கும், (அவை யாவையென்னின்,) நெட்டெழுத்து இம்பர் ஒத்த குற்றெழுத்து-நெட்டெழுத்துக்களின் பின்னாக (அவற்றிற்குப் பிறப்பானும் புணர்ச்சியானும் ஓசையானும்) இனமொத்த குற்றெழுத்துக்கள்.

உ-ம், ஆஅ, ஈஇ, ஊஉ, ஏஏ, ஒஒ என வரும்.

ஈண்டு மொழியென்றது, அவ்வளபெடை எழுத்து ஒரு பொருளுள் உணர்த்தி ஒரெழுத்தொரு மொழியாய் நிற்கும் நிலைமையினை. இவையும் மொழிமேற் காணப்படுதலிற் சார்பிற்றோற்றத்து எழுத்து எனப்படுமாலெனின், பெரும்பான்மையும் அம்மொழிதானே அவ்வெழுத்தாய் வருதலானும், அம்மொழி நிலைமை ஒழிய வேறெழுத்தாகவும் சொல்லப்படுதலானும், அவ்வாறு ஆகாதென்பது.

சிறுபான்மையும் அம்மொழிதானே எழுத்தாய் வாராதெனக் கொள்க.

உ-ம், எருது காலுறாஅது என்றாற் போல்வன. (8)

42. ஐ ஓள வென்னு மாயீ ரெழுத்திற்
கிகர வுகர மிசைநிறை வாகும்.

இது, மேலதற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : ஐ ஓள என்னும் அ ஈர் எழுத்திற்கு-(ஒத்த குற்றெழுத்து இல்லா) ஐ ஓள என்று சொல்லப்படும் அவ்விரண்டெழுத்திற்கு முன், இகரம் உகரம் இசை நிறைவு

ஆகும் - (ஈகாரம் ஊகாரங்கட்கு ஒத்த குற்றெழுத்தாகிய) இகர உகரங்கள், (அக்குன்றிசை மொழிக்கண் நின்று) ஓசையை நிறைப்பனவாகும்.

இத்துணையும் நூன்மரபின் ஒழிபு. (9)

43. நெட்டெழுத்து தேழே யோரெழுத் தொருமொழி.

இஃது, எழுத்தினான் மொழியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : நெட்டெழுத்து ஏழும் - நெட்டெழுத்தாகிய ஏழும், ஓர் எழுத்து ஒரு மொழி - ஓர் எழுத்தானாகும் ஒரு மொழியாகும்.

உ-ம்: ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, என வரும்.

இதுவும் உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது. ஓளகாரத்தில் உயிர்மெய்யினையே கொள்க. 'ஏழும்' என்பதன் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. [ஏகாரம் அசை.] (10)

44. குற்றெழுத் தைந்து மொழிநிறை பிலவே.

இது, குற்றெழுத்துக்கள் ஓரெழுத்தொருமொழி ஆகா வென்பதும், அவற்றுள் ஒரு மொழியாவன உளவென்பதும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : குற்றெழுத்து ஐந்தும்- குற்றெழுத்தாகிய ஐந்தும், மொழி நிறைபு இல- ஓரெழுத்தாய் நின்று ஒரு மொழியாய் நிறைதல் இல.

அவற்றுட் சில நிறைக்கும்

ஓகரம் ஒழித்த நான்கும் சுட்டாயும் வினாவாயும் மொழி நிறைக்குமன்றோ வெனின், அவை இடைச்சொல்லாதலின் அவற்றிற்குக் கருவி செய்யார் என்க. ஐந்தும் என்பதன் உம்மை ஈண்டு எச்சப்பட நின்றது. [ஏகாரம் ஈற்றசை.]

இதுவும் உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது.

உ-ம்: து, நொ எனவரும். (11)

45. ஓரெழுத் தொருமொழி யீரெழுத் தொருமொழி
இரண்டிறந் திசைக்குந் தொடர்மொழி யுளப்பட
மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே.

இஃது, எழுத்தினான் ஆகும் மொழிகளின் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : ஓர் எழுத்து ஒருமொழி-ஓரெழுத்தான் ஆகும் ஒருமொழி, ஈர் எழுத்து ஒருமொழி-இரண்டெழுத்தான் ஆகும் ஒருமொழி, இரண்டு இறந்து இசைக்கும் தொடர் மொழி- இரண்டிறந்து பலவற்றான் இசைக்கும் தொடர் மொழி, உளப்பட மூன்று- உட்பட்ட மொழிகளின் நிலைமை மூன்றாம், தோன்றிய நெறி- அவை தோன்றிய வழக்கு நெறிக்கண்- [ஏகாரம் ஈற்றசை.]

உ-ம்: ஆ, மணி, வரகு, கொற்றன் என வரும். (12)

46. மெய்யி னியக்க மகரமொடு சிவணும்.

இது, தனிமெய்களைச் சொல்லும் முறைநிலை இதுவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : மெய்யின் இயக்கம்- தனிமெய்களினது இயக்கம், அகரமொடு சிவணும்- அகரத்தோடு பொருந்தும்.

உ-ம்: “ட ற ல ள வென்னும் புள்ளி” [நூன்மரபு-23] என வரும்.

இது மொழியிடை[நின்ற] எழுத்துக்கள் அன்மையின் நூன்மரபின் வைக்க வெனில், தன்னை உணர்த்தாது வேறு பொருள் உணர்த்தும் சொல்நிலை போல ‘ட ற ல ள’ வென்றது உயிர்மெய்யை உணர்த்தாது தனிமெய்யை உணர்த்தலானும், ஒற்றினை உயிர் மெய் போலச் சொல்லுகின்ற வழுவமைதி இலக்கணத்தானும் மொழிமரபின்கண்ண தாயிற்றென உணர்க.

(13)

47. தம்மியல் கிளப்பி னெல்லா வெழுத்து
மெய்ந்நிலை மயக்க மான மில்லை.

இது, மெய்மயக்கத்திற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : எல்லா எழுத்தும் தம் இயல் கிளப்பின்- எல்லா மெய்யெழுத்தும் மொழியிடையின்றித் தம் வடிவின் இயல்பைச் சொல்லுமிடத்து, மெய்மயக்கநிலை மானம்

இல்லை. மெய்ம்மயக்கநிலையின் மயங்கி வருதல் குற்றம் இல்லை.

உ-ம்: "வல்லெழுத் தியையின் டகாரமாகும்" [யுள்ளி மயங்கு-7] என வரும்.

இதனை அம் மெய்மயக்கத்து வைக்கவெனின், இது வழுவமைதி நோக்கி மொழிமரபின் கண்ண தாயிற்று. (14)

48. யரழ வென்னு மூன்றுமுன் னொற்றக்
க ச த ப ங ரு ந ம வீரொற் றாகும்.

இஃது, ஈர் ஒற்று உடனிலை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : ய ர ழ என்னும் மூன்று- ய ர ழ என்று சொல்லப்படுகின்ற மூன்றனுள் ஒன்று, முன் ஒற்ற- (குறிற்கீழும் நெடிற்கீழும்) முன்னே ஒன்றாய் நிற்ப (அவற்றின் பின்னே), க ச த ப ங ரு ந ம ஈர் ஒற்றாகும் - க ச த ப க்களி லொன்றாதல் ங ரு ந மக்களிலொன்றாதல் ஒன்றாய் வர அவை ஈரொற்றுடனிலையாம்.

உ-ம்: வேய்க்குறை, வேயங்குறை, வேர்க்குறை, வேர்ங்குறை, வீழ்க்குறை, வீழங்குறை, சிறை, தலை, புறம் என ஒட்டுக.

இவ்விதி மேல் ஈற்றகத்து உணர்ந்து கொள்ளப் படுமொலெனின், இது 'ஈர்க்கு' 'பீர்க்கு' என ஒருமொழியுள் வருதலானும், இரண்டுமொழிக்கண் வருதல் விகாரமாத லானும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. அஃதேல், இதனை நூன்மரபினகத்து மெய்ம்மயக்கத்துக்கண் கூறுக வெனின், ஆண்டு வேற்றுமை நயம் கொண்டதாதலின் மூவொற்று உடனிலையாதல் நோக்கி ஒற்றுமைநயம் பற்றி ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. (15)

49. அவற்றுள்

ரகார ழகாரங் குற்றொற் றாகா.

இது, ரகார ழகாரங்கட்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

இ-ள் : அவற்றுள் மேற்கூறப்பட்ட மூன்றனுள்ளும், ரகாரம் ழகாரம் குற்று ஒற்று ஆகா-ரகாரமும் ழகாரமும் குறிற்கீழ் ஒற்றாகா.

அவை நெடிற்கீழ் ஒற்றாம்; குறிற்கீழ் உயிர்மெய்யாம்.

உ-ம்: தார், தாழ் என நெடிற்கீழ் ஒற்றாய் நின்றன. கரு, மழு எனக் குறிற்கீழ் உயிர்மெய்யாய் நின்றன.

இவ்வாறு விலக்கினமையின், யகரம் பொய் எனவும் நோய் எனவும் இரண்டிடத்தும் ஒற்றாயிற்று. குற்றொற்று என்பது குறிதாகிய ஒற்று எனப் பண்புத்தொகை. குறிற்கீழ் நின்றலான், குறியது எனப்பட்டது. ஈண்டுக் குறில்நெடில் என்கின்றது மொழிமுதல் எழுத்தினை என உணர்க. இது மேல் வரையறை இல எனப்பட்ட உயிரும் மெய்யும் மயங்கும் மயக்கத்திற்கு ஓர் வரையறை கண்டு கூறினவாறு. (16)

50. குறுமையு நெடுமையு மளவிற் கோடலிற்
றொடர்மொழி யெல்லா நெட்டெழுத் தியல.

இ-ள் : குறுமையும் நெடுமையும் அளவின் கோடலின்-உயிரெழுத்திற்குக் குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற் கொள்ளப்படுதலில், தொடர்மொழி எல்லாம் நெட்டெழுத்து இயல-தொடர்மொழிக்கீழ் நின்ற ரகார முகாரங்களெல்லாம் நெடிற்கீழ் நின்ற ரகார முகாரங்களின் இயல்பையுடைய (என்று கொள்ளப்படும்).

உ-ம்: அகர், புகர், அகழ், புகழ் எனக் கொள்க.

'புலவர்' என்றாற்போல இரண்டு மாத்திரையை இறந்ததன் பின்னும் வருமாலெனின், அவையும் "தன்னின முடித்தல்" என்பதனால் 'நெடிற்கீழ் ஒற்று' எனப்படும். எல்லாம் என்றதனான், ரகார முகாரங்களேயன்றி, பிற ஒற்றுக்களும் 'நெடிற்கீழ் ஒற்று' எனப்படும். இதனானே, விரல் தீது என்புழி லகரம் 'நெடிற்கீழ் ஒற்று' என்று கெடுக்கப்படும். (17)

51. செய்யு ளிறுதிப் போலு மொழிவயின்
னகார மகார மீரொற் றாகும்.

இது, செய்யுட்கண் ஈரொற்று உடனிலை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள் : செய்யுள் இறுதி போலும் மொழிவயின் - செய்யுள் இறுதிக்கண் 'போலும்' என்னும் மொழிக்கண், னகாரம்